

เจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในยุค Thailand 4.0

Students' Attitudes Towards Student Affairs Administration at the Faculty of
Industrial Education, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi in
the Thailand 4.0 Era

ผศ.ดร.ชญารัตน์ บุญพุดผิกร

- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ผศ.ดร.อัมมา ชื่นบุญ

- สำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

ดร.วรเชษฐ์ สิงห์ลอ

- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ผศ.ดร.ศรัญญู พงศ์ประเสริฐสิน

- คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

ผศ.ดร.จันทิมา หิรัญอ่อน

- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Asst.Prof.Dr.Chayarat Boonputtikorn

- Faculty of Industrial Education,
Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Suphanburi.

Asst.Prof.Dr.Athcha Chuenboon

- School of General Education, Saint Louis College.

Dr.Worrachet Singlor

- Faculty of Industrial Education,
Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Suphanburi.

Asst.Prof.Dr.Saranyu Pongprasertsin

- Faculty of Theology, Saengtham College.

Asst.Prof.Dr.Jantima Hiranoon

- Faculty of Industrial Education,
Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Suphanburi.

ข้อมูลบทความ

- รับบทความ 19 พฤศจิกายน 2567
- แก้ไข 13 ธันวาคม 2567
- ตอบรับบทความ 19 ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในยุค Thailand 4.0 และ 2) เปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตกับหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 156 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จำนวน 100 คน และหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตร บัณฑิต จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติในรูปแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (Independent Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีเจตคติต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านสามารถเรียงตามลำดับ คือ เจตคติต่อด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวินัย ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ และด้านงานศิลปวัฒนธรรม ตามลำดับ 2) เจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตกับหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิตไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: เจตคติ
 การบริหาร
 งานกิจการนักศึกษา
 ประเทศไทย 4.0

Abstract

This research aimed to 1) study students' attitudes towards student affairs administration at the faculty of industrial education, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi in the Thailand 4.0 Era and 2) compare the attitudes of students towards student affairs management between students in the Bachelor of Industrial Education Program and the Bachelor of Industrial Education Program. The sample used in the research consisted of 156 students from the Faculty of Industrial Education who are studying in the academic year 2024, selected by simple random sampling, divided into 100 students in the Bachelor of Industrial Education Program and 56 students in the Bachelor of Industrial Education Program. The research instruments were an attitude questionnaire in the form of a 5-level rating scale. Data were analyzed by finding the mean, standard deviation, and t-test statistics (Independent Sample t-test).

The research results found that: 1) Students' attitudes towards student affairs administration at a good level overall. When considering each aspect, they could be ranked in order as follows: attitudes towards further education and career guidance were the highest, followed by student activities and discipline development, welfare and alumni relations, and arts and culture, respectively. 2) Students' attitudes towards student affairs administration were not different between students of the Bachelor of Industrial Education program and the Bachelor of Industrial Science program.

Keywords: Attitude; Administration; Student Affairs;

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอุดมศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการผลิตและพัฒนากำลังคน สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมขั้นสูง เป็นแหล่งที่สร้างองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งนโยบายของรัฐบาล ประสงค์ต้องการขับเคลื่อนประเทศสู่ Thailand 4.0 (สำนักรับนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) หน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย คือ จัดให้มีการเรียน การสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม รวมไปถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ยั่งยืนเจริญสืบไป (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) โดยแต่ละสถาบันการศึกษาจะดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงไปได้ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถ ความพร้อมในหลายๆ ด้าน

สถาบันอุดมศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าอย่างมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาทางการศึกษา และด้านเศรษฐกิจ โดยเน้นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแหล่งผลิตบัณฑิตในหลากหลายสาขาวิชา บทบาทที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันจึงเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง เป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมตามบทบาทและความรับผิดชอบของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำพาประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนาในที่สุด ซึ่งการจัดการศึกษา 4.0 เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกรอบแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่เน้นทักษะ 3R8C ประกอบด้วย มีทักษะการอ่าน การเขียน การคำนวณ และมีทักษะในด้านการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแก้ไขปัญหาได้ มีทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ คิดเชิงนวัตกรรมมีทักษะการทำงานเป็นทีม และภาวะ ผู้นำ มีทักษะการสื่อสาร และการรู้เท่าทันสื่อ มีทักษะในความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม กระบวนการ คิดข้ามวัฒนธรรมมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และการรู้เท่าทันเทคโนโลยี มีทักษะทางอาชีพ และการเรียนรู้ และเป็นผู้มีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญของทักษะขั้นต้นทั้งหมด และเป็นคุณลักษณะที่เด็กไทยจำเป็นต้องมี (รัช อารีราษฎร์ และวรปภา อารีราษฎร์, 2562)

การจะส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาเพื่อการแข่งขันทั้งในระดับชาติและระดับสากล รวมทั้งตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในการเตรียมปัจจัยต่างๆ ให้มีความพร้อมทั้งการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนากระบวนการ

เสริมสร้างทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นให้นักศึกษาผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ โดยปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักศึกษาที่จะต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการด้านวิชาการ คือ “งานด้านกิจการนักศึกษา” ซึ่งเป็นงานที่จะต้องเตรียมการรองรับความเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคใหม่ (พินิติ รตะนานุกูล, 2557) งานกิจการนักศึกษาจึงเป็นหน่วยงานที่สำคัญในสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทอย่างสำคัญยิ่งต่อการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

การบริหารกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันหรือองค์กรนักศึกษาจัดดำเนินการเพื่อสนับสนุน และส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อมนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร โดยนักศึกษาจะได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติ ปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม (รุ่งรัตน์ มีทรัพย์ และเตือนใจ ดลประสิทธิ์, 2560) ทั้งนี้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีโครงสร้างการแบ่งงานภายในและอัตรากำลังปีงบประมาณ 2566-2569 (ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, 2566) โดยงานพัฒนานักศึกษา แบ่งงานออกเป็น 3 หน่วยงาน ได้แก่ 1) หน่วยกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวินัย 2) หน่วยสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ และ 3) หน่วยส่งเสริมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ซึ่งจากโครงสร้างที่มีการแบ่งงานฯ ออกเป็น 3 หน่วยงานหลัก นั้น ทางคณะผู้วิจัยพิจารณาจากบริบทท้องถิ่นของสถานศึกษาและภาระกิจหลักของอาจารย์ที่สอดคล้องกับงานกิจการนักศึกษา อีกทั้งที่ผ่านมาในการแข่งขันทางวิชาการภายใต้โครงการ THAILAND TEACHING ACADEMY AWARD คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ได้ส่งนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลในการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม คณะผู้วิจัยจึงคิดเห็นตรงกันว่าควรศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมแยกจากภาระงานกิจการนักศึกษาในด้านอื่น รวมเป็นการศึกษาเจตคติต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวินัย 2) ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ 3) ด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ และ 4) ด้านงานศิลปวัฒนธรรม

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นมานั้น คณะผู้วิจัยได้เล็งเห็นว่าการบริหารงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นภาระงานหลักที่จะต้องดำเนินไปพร้อมๆ กับงานด้านวิชาการ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติ

ของนักศึกษา ต่อการบริหารงานด้านกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในยุค Thailand 4.0 เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นข้อเสนอสำหรับผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษา รวมไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการบริหารงาน ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในยุค Thailand 4.0
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตกับหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต

ขอบเขตการวิจัย

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งศึกษาการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1) ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวินัย
- 1.2) ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์
- 1.3) ด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ
- 1.4) ด้านงานศิลปวัฒนธรรม

2) ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2567

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่การขอเข้าร่วมการวิจัยโดยความยินยอมเข้าร่วมโครงการ และมีการชี้แจงว่าการวิจัยนี้จะไม่ผลกระทบแต่อย่างใดกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลที่ได้จากการตอบของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นความลับ และจะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของการวิจัยเท่านั้น ทุกคำตอบจะนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวม โดยมีการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ตามเอกสารเลขที่รับรอง E. 030/2567

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิในยุค Thailand 4.0 มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 367 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละของกลุ่มประชากร เนื่องจากจำนวนประชากรมีเพียงหลักร้อย โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 15-30 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 62-123 คน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 156 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพียงพอสำหรับการนำไปวิเคราะห์ข้อมูลและการอ้างอิงสู่กลุ่มประชากรเป้าหมาย โดยแบ่งเป็นหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จำนวน 100 คน และหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 56 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิในยุค Thailand 4.0 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวินัย ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ และด้านงานศิลปวัฒนธรรม โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิในยุค Thailand 4.0 ในรูปแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิในยุค Thailand 4.0 โดยใช้เกณฑ์ในแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555)

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับดีมาก
- 3.50 – 4.49 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับดี
- 2.50 – 3.49 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับไม่ดี
- 1.00 – 1.49 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับไม่ดีมาก

3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการโดยมีขั้นตอน ดังนี้

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม
- 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 3) กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม
- 4) เขียนข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามที่ให้ไว้

5) ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามโดยการนำแบบสอบถามไปให้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามตามนิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (item-content validity of individual: I-CVI) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาข้อคำถามรายข้อ โดยกำหนดระดับการแสดงความคิดเห็นในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ดังนี้ (ชนูรัตน์ บุญพุดธิกร, 2018 อ้างถึงใน Polit and Beck, 2008)

- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 2 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการบางส่วน
- 3 หมายถึง ข้อคำถามค่อนข้างสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 4 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการมาก

พิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (I-CVI) ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามที่ค่าดัชนีความสอดคล้อง (I-CVI) น้อยกว่า 0.80 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 36 ข้อ

6) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยสูตรของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.74

- 7) จัดทำแบบสอบถามเจตคติฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในรูปแบบออนไลน์และรูปแบบเอกสาร โดยได้รับการตอบกลับมาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 156 คน แบ่งเป็นหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จำนวน 100 คน และหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 56 คน สำหรับการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นี้ไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test แบบ Independent Sample t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การรายงานผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิในยุค Thailand 4.0 จากการบริหารงานกิจการนักศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนานิพนธ์ ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ และด้านงานศิลปวัฒนธรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีเจตคติต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่านักศึกษามีเจตคติต่อด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.57) รองลงมา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนานิพนธ์ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.52) ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.59) และด้านงานศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.73) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยรวมในแต่ละด้าน

(n=156)			
การบริหารงานกิจการนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D	ระดับเจตคติ
1. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนานิพนธ์	4.44	0.52	ดี
2. ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่า	4.33	0.73	ดี
3. ด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ	4.47	0.57	ดี
4. ด้านงานศิลปวัฒนธรรม	4.38	0.59	ดี
รวม	4.41	0.55	ดี

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตกับหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต เพื่อตอบวัตถุประสงค์ การวิจัยข้อ 2 โดยใช้สถิติทดสอบที (Independent Sample t-test) ผลปรากฏว่า เจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการศึกษาระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตกับหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิตไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ระหว่าง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกับหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต

(n=156)					
การบริหารงานกิจการนักศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D	t	Sig
1. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวินัย					
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	100	4.44	0.51	0.38	0.70
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต	56	4.47	0.55		
2. ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์					
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	100	4.34	0.67	-0.34	0.74
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต	56	4.30	0.84		
3. ด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ					
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	100	4.44	0.60	0.89	0.38
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต	56	4.53	0.52		
4. ด้านงานศิลปวัฒนธรรม					
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	100	4.36	0.63	0.56	0.58
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต	56	4.42	0.51		
รวม					
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	100	4.40	0.56	0.35	0.72
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต	56	4.43	0.54		

*p< .05

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปรากฏว่านักศึกษามีเจตคติต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวินัย ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ และด้านงานศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับดี ซึ่งเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับเจตคติในแต่ละด้านสามารถเรียงตาม

ลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวิทย์ ด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ และด้านงานศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมลดา กลิ่นมาลี (2559) ซึ่งได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่แตกต่างกันที่งานวิจัยดังกล่าวนี้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการงานกิจการนักศึกษามีใช้การบริหารงานกิจการนักศึกษาแต่เมื่อศึกษาในภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ดังนั้นจึงอาจแสดงให้เห็นได้ว่านักศึกษามีเจตคติที่ดีมากต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาได้

จากการศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมินี้ ด้านงานแนะแนวศึกษาต่อและอาชีพ นักศึกษามีเจตคติดีมากอาจเป็นผลเนื่องมาจากนโยบายของคณะฯ ที่ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์คณะฯ และได้มอบหมายทั้งในส่วนของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ในการลงพื้นที่ออกแนะแนวให้แก่นักเรียนในสถานศึกษาต่างๆ ส่วนด้านงานศิลปวัฒนธรรมนักศึกษามีเจตคติที่ดีมากกว่าอื่นๆ อาจเนื่องมาจากจำนวนนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีจำนวนน้อย การจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมจึงมีน้อย หรืออาจเกิดจากนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ซึ่งที่ผ่านมาในการแข่งขันทางวิชาการภายใต้โครงการ THAILAND TEACHING ACADEMY AWARD คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ได้ส่งนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลในการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม คณะผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษางานกิจการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นมา รวมเป็น 4 ด้าน จากโครงสร้างการแบ่งงานภายในฯ ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

จากงานวิจัยของ รมย์รัมภา ญัฐธัญติรุจ และประเสริฐ อินทร์รักษ์ (2562) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการศึกษาปรากฏว่า องค์ประกอบการบริหารกิจการนักศึกษา มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) การจัดระบบการประสานงานและการสื่อสาร 2) การส่งเสริมการบำเพ็ญตนเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม 3) การเสริมสร้างความสามารถในการทำงานและการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน 4) การส่งเสริมการจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และ 5) การบริการช่วยเหลือนักศึกษาในด้านต่างๆ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการแบ่งองค์ประกอบ

หรือการแบ่งภาระงานกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละหน่วยงานอาจแตกต่างกันออกไปได้ ขึ้นอยู่กับบริบทและปัจจัยต่างๆ ในหน่วยงาน/สถานศึกษา แต่ละแห่ง ทั้งนี้ผลการวิจัยเพื่อศึกษาเจตคติของการบริหารงานกิจการในครั้งนี้สามารถเป็นข้อมูลให้กับคณะฯ ในการวางแผนการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและความต้องการของนักศึกษาต่อไปได้

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ระหว่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกับหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต นักศึกษามีเจตคติต่อการบริหารการศึกษาไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากผลการศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษารั้งนี้ในภาพรวมนักศึกษามีเจตคติดีมาก อีกทั้งอาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมต่างๆ ของคณะฯ เน้นเปิดโอกาสให้นักศึกษาทั้งสองหลักสูตรได้เข้าร่วมหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันโดยไม่ได้แบ่งแยกว่านักศึกษาอยู่ในหลักสูตรใด เช่น กิจกรรมการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ กิจกรรมการประกวด/แข่งขันในงานต่างๆ ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิในยุค Thailand 4.0 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา ควรนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนในการสร้างแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ หน่วยงานจัดขึ้น

1.2 ควรหาแนวทางในการบริหารจัดการงานกิจการนักศึกษาด้านงานสวัสดิการและศิษย์เก่าสัมพันธ์ และด้านงานศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ศึกษามีเจตคติต่อด้านดังกล่าวนี้อยู่ในระดับดีมาก เหมือนกับด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ และด้านงานกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาวินัย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมงานกิจการนักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดกิจกรรม รูปแบบ และวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

2.2) ควรศึกษาเจตคติของผู้บริหาร บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเจตคติต่อการบริหารงานกิจกรรมในหลากหลายมิติ

2.3) ควรศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะฯ หรือมหาวิทยาลัยจัดขึ้น

2.4) ควรศึกษารูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพในยุค Thailand 4.0 ระหว่างมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐกับมหาวิทยาลัยเอกชน

รายการอ้างอิง

- ชญารัตน์ บุญพุฒิก. (2018). การพัฒนามาตรวัดเจตคติด้านพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. RMUTSB Acad. J. (HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES), 3(2), 177-190.
- นันทพงศ์ หมีเหละหมั่น, นรฤตสรพร เล็กคู่, เฉลิมชาติ เมฆแดง และวัฒนา จินดาวัฒน์. (2563). การใช้กิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตไทย. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 6(2), 559-567.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. (พิมพ์ครั้งที่10). บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. การแบ่งส่วนงานภายในส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พ.ศ. 2566. (23 มิถุนายน 2566). การประชุมสภามหาวิทยาลัย. ครั้งที่พิเศษ 3/2566 หน้า 20.
- ธรัช อารีราษฎร์ และวรปภา อารีราษฎร์. (2562). รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตามกรอบแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 คู่มือการจัดการศึกษา 4.0. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 15). บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.

- เมลดา กลิ่นมาลี. (2559). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการงานกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 7(2), 81-90.
- รมย์ธัมภา ญัฐธัญติรุจ และประเสริฐ อินทร์รักษ์. (2562). แนวทางการบริหารกิจการนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(2), 898-906.
- รุ่งรัตน์ มีทรัพย์ และ เตือนใจ ดลประสิทธิ์. (2560). การบริหารกิจการนักศึกษาคณะ แพทย์ศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, 7(3), 59-69.
- สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580. บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ อุดมศึกษา พ.ศ. 2557. ภาพพิมพ์.
- Polit, D. F., & Beck, C. T. (2008). Nursing research: Generating and assessing evidence for nursing practice (8th ed). Lippincott Williams & Wilkins.